

Μάιος
1999

Φύλλο Νο 14

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

εισαγωγικά

68^η Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

-Ημερήσια διάταξη

-Σημεία αιχμής.

-Με αφορμή τις μαθη-
τικές κινητοποιήσεις

Α. Ανδρέου Για τα ου-
σιώδη των εκπ/κων
ρυθμίσεων

Ανακοινώσεις

Υλικά

Σε λιγότερο από 2 μήνες θα πραγματοποιηθεί η 68^η Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε. Τόσο αυτή η Συνέλευση, αλλά και οι συνελεύσεις των Συλλόγων θα γίνουν μέσα σ' ένα έντονα φορτισμένο πολιτικό κλίμα. Η εκρηκτική κατάσταση στη Γιουγκοσλαβία με τους συνεχιζόμενους Νατοϊκούς βομβαρδισμούς, οι διαδικασίες των Ευρωεκλογών μέχρι τις 13

Ιουνίου δημιουργούν τις κατάλληλες προϋποθέσεις για να μην γίνει ουσιαστική συζήτηση στο όνομα των γενικότερων πολιτικών εξελίξεων. Έχουμε τη γνώμη πως η αναγκαιότητα μιας συνολικής τοποθέτησης γι' αυτά που συμβαίνουν γύρω μας δεν μπορούν να μείνει ως κυρίαρχη στις συζητήσεις των Γ.Σ.

Οι κυβερνητικές επιλογές στον χώρο της εκπαίδευσης, βαθιά συντηρητικές και πρωτόγνωρες για τα τελευταία 20 χρόνια δημιουργούν

Εισαγωγικά

την ανάγκη μιας ουσιαστικής συζήτησης και επεξεργασίας των αιτημάτων του εκπαιδευτικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Δημιουργούν την ανάγκη προώθησης και προβολής ενός ενωτικού εκπαιδευτικού λόγου, προϋπόθεση για μια πορεία αντίστασης και διεκδίκησης.

Δημιουργούν την ανάγκη αλλαγής των συσχετισμών και ενίσχυσης του αυτόνομου αριστερού πόλου μέσα στο συνδικαλιστικό μας κίνημα.

Δημιουργούν την ανάγκη του περιορισμού της δύναμης των κομματικών παρατάξεων που για μια άλλη φορά ο ρόλος τους εξαντλήθηκε στην διαίωνηση των διαχωριστικών γραμμών στη Δ.Ο.Ε. και στους συλλόγους μας.

Μ' αυτές τις προτεραιότητες τα ψηφοδέλτια της ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ και των άλλων αυτόνομων κινήσεων καλούνται να δώσουν τη μάχη τόσο σε επίπεδο θέσεων, αλλά και σε επίπεδο ψηφοδελτίων.

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Καπράνας Ζήσης τηλ. 5059241
Διός 6 121 31 Περιστέρι
Παπαχρήστος Κώστας 094588091
Καλόγηρος Νίκος τηλ. 9846645
Σαπρίκης Χρίστος τηλ. 9709288
Ιερ. Μακροπούλων 17
173 43 Αγ. Δημήτριος

ΦΑΞ 01 - 9709288

Internet e-mail
xsap@otenet.gr

ΖΗΤΕΙΤΑΙ
ΑΗ-ΔΗΜΗΤΡΗΣ

68η Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

Ακολουθούν μια σειρά κείμενα σχετικά με την 68^η Γ.Σ. της Ομοσπονδίας μας.

Είναι οι προτάσεις που καταθέσαμε για την ημερήσια διάταξη της Γ.Σ., μερικά σημεία αιχμής για τις Γ.Σ. και οι εκτιμήσεις για την περίοδο των μαθητικών κινητοποιήσεων.

Από τις προτάσεις μας ορισμένα κομμάτια είτε αυτούσια είτε μέρη τους έγιναν αποδεκτά και είναι και στις εισηγήσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. (Ολοήμερο, στελέχη, κανονισμός λειτουργίας σχολείων), ενώ άλλα όχι (Κώδικας, επιμόρφωση –μετεκπαίδευση, Ταμεία, σύστημα διορισμών – επετηρίδα, οργανωτικά, συνδικαλιστικό κίνημα)

Η κάθε κίνηση, ο κάθε συνάδελφος ας αξιοποιήσει τα παραπάνω όπως μπορεί καλύτερα.

Για την κριτική στον απολογισμό του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. μπορούν να χρησιμοποιηθούν τόσο οι εκτιμήσεις μας για τις μαθητικές κινητοποιήσεις, όσο και τα υλικά που σας στείλαμε πέρυσι στο φυλλάδιο του Μαΐου 1998.

Τέλος υπάρχει μια ανακοίνωση που βγάλαμε και ένα άρθρο του Αποστόλη Αντρέου για το νόμο 2525/97.

Για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης της 68ης Γ.Σ. (Τοποθέτηση στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. 30 Απριλίου 1999)

Η 68η Γ.Σ. της Ομοσπονδίας μας γίνεται σε μια περίοδο κρίσιμη για το συνδικαλιστικό κίνημα και την εκπαίδευση. Έχουμε τη γνώμη πως τόσο στις Γ.Σ. των συλλόγων μας, όσο και στην ίδια τη Γ.Σ. θα πρέπει να γίνει μια ουσιαστική συζήτηση όχι πάνω σε γενικά θέματα, που είναι εύκολο τυπικά να συμφωνήσουμε όλοι, αλλά σε πολύ συγκεκριμένες προτάσεις ώστε το κίνημά μας συνολικά αλλά και ο κάθε συνάδελφος να μπορεί να απαντήσει στις συντηρητικές Κυβερνητικές επιλογές για το χώρο μας. Ταυτόχρονα η συζήτηση πάνω σε συγκεκριμένη θεματολογία θα εμποδίσει την Κυβέρνηση να εκμεταλλεύεται κενά και ελλείψεις των προτάσεών μας και να εμφανίζεται ως η μόνη που έχει θέσεις, ενώ θα κάνει την παρέμβασή μας προς την κοινωνία πιο ουσιαστική και κατά συνέπεια τις συμμαχίες μας ευκολότερες και με συγκεκριμένο περιεχόμενο.

Όσο αφορά τα θέματα που προτείνουμε για την ημερήσια διάταξη:

1. Σε κάποια η Κυβέρνηση έχει προχωρήσει σε νομοθετικές ενέργειες που κατά τη γνώμη μας θίγουν επαγγελματικά μας συμφέροντα. Τέτοια είναι ο Κώδικας, η ενοποίηση των Ταμείων Αρωγής, ο νόμος 2525. Πρέπει λοιπόν πέρα από τη γενική κριτική και απόρριψη να έχουμε απαντήσεις συγκεκριμένες και να ενισχύσουμε τα επιχειρήματά μας.

2. Κάποια άλλα συζητούνται αυτή την περίοδο και ο Κλάδος συνολικά είναι έξω απ' αυτή τη διαδικασία. (Μετεκπαίδευση, Περιθάλψη).

3. Ακόμα υπάρχει μια άλλη γκάμα προβλημάτων που έχουν σχέση με την καθημερινή δουλειά στο σχολείο, απασχολούν το σύνολο των συναδέλφων και αντιμετωπίζονται από την Κυβέρνηση πρόχειρα με αντιλήψεις συγκεκριμένες και αναχρονιστικές. (Στελέχη, κανονισμός λειτουργίας των σχολείων, όργανα λαϊκής συμμετοχής, οργανικές θέσεις). Αυτά τα προβλήματα σε μια μεσοπρόθεσμη προοπτική, αν δεν διεκδικηθούν και λυθούν μπορούν να δημιουργήσουν εκρηκτικές καταστάσεις στο εσωτερικό μας με απρόβλεπτες συνέπειες.

4. Τέλος, επειδή δεν φτάνουν μόνο οι προτάσεις αλλά χρειάζεται και ένα ρωμαλέο εκπαιδευτικό κίνημα για να τις διεκδικήσει, αντί να συζητήσουμε για προγράμματα δράσης που μένουν στα χαρτιά να κάνουμε μια ουσιαστική συζήτηση για την κατάσταση του κινήματός μας, τα προβλήματα που παρουσιάζονται σε όλες τις βαθμίδες και τους τρόπους υπέρβασής τους.

Με βάση τα παραπάνω προτείνουμε να συζητηθούν στις Γ.Σ. των συλλόγων και στην 68^η Γ.Σ. τα:

Μετεκπαίδευση – επιμόρφωση
Κώδικας Δημοσίων Υπαλλήλων

Ενοποίηση Ταμείων
Υγειονομική Περίθαλψη
Επετηρίδα
Ολοήμερο
Στελέχη εκπαίδευσης
Κανονισμός λειτουργίας σχολείων – Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση – όργανα εκπαιδευτικού σχεδιασμού.

Κατοχύρωση και επέκταση των Οργανικών θέσεων στην Πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Οργανωτικά (Το συνδικαλιστικό κίνημα των εκπαιδευτικών – ΙΠΕΜ Δ.Ο.Ε.)

Επιμόρφωση – Μετεκπαίδευση.

Δημιουργία φορέα επιμόρφωσης – μετεκπαίδευσης με τη συμμετοχή της Πολιτείας, των Α.Ε.Ι., των εκπαιδευτικών και του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου. Το όργανο αυτό είναι ανάγκη να χαράζει τις γενικές κατευθύνσεις και να αξιολογεί την πορεία της μετεκπαίδευσης και των επιμορφωτικών προγραμμάτων. Επίσης να παράγει και βασικό βοηθητικό υλικό για την επιμόρφωση που πρέπει να περάσει σε τοπικό επίπεδο και ιδιαίτερα στη σχολική μονάδα (ενδοσχολική επιμόρφωση). Δημιουργία παραρτημάτων σε περιφερειακό επίπεδο με ανάλογη σύνθεση.

Μετεκπαίδευση όλων των εκπαιδευτικών (νηπιαγωγών, δασκάλων, ειδικοτήτων) χωρίς τη δημιουργία προνομίων. Δημιουργία τμημάτων μετεκπαίδευσης σε όλα τα Α.Ε.Ι. 2ετή διάρκεια με απόσπαση από τα διδακτικά καθήκοντα. Ο βασικός κορμός του προγράμματος να είναι κοινό σε όλες τις σχολές μετεκπαίδευσης, να έχει σχέση με την σχολική πραγματικότητα και την έρευνα.

Η Ειδική Αγωγή παραμένει ως ξεχωριστό κομμάτι της μετεκπαίδευσης στα διδασκαλία.

Υποχρεωτική επιμόρφωση ανά πενταετία μετά τον διορισμό και πριν από κάθε καινοτομία στο χώρο του σχολείου. (Νέα βιβλία, αλλαγές προγραμμάτων, νέες παιδαγωγικές μέθοδοι, εισαγωγή νέων αντικειμένων)

Διοργάνωση ενός επιστημονικού συνεδρίου το χρόνο από τον φορέα της επιμόρφωσης-μετεκπαίδευσης και τα διδασκαλία.

Συστηματική οργάνωση και επέκταση των προγραμμάτων εκπαιδευτικών ανταλλαγών με τις χώρες της Ευρώπης με στόχο να παίρνει μέρος το σύνολο των εκπαιδευτικών.

Ενδοσχολική επιμόρφωση με προγράμματα που καθορίζει και υλοποιεί ο σύλλογος διδασκόντων κάθε σχολείου σε συνεργασία με το Σχολικό Σύμβουλο και τη βοήθεια μετεκπαιδευμένων συναδέλφων. Τα προγράμματα αυτά

μπορεί να υλοποιούνται σε συνεργασία περισσότερων σχολείων. Ενσωματώνονται στο ωρολόγιο πρόγραμμα είτε εκτός ωραρίου εργασίας, με υπερωριακή αποζημίωση.

Υποχρεωτική επιμόρφωση των στελεχών της εκπαίδευσης.

Δημοσιούπαλληλικός Κώδικας.

Ο Δ.Υ. Κώδικας δεν είναι ένα τυχαίο νομοθέτημα, ούτε ισχύει για το «άλλο» Δημόσιο. Ανεξάρτητα από τις ιδιομορφίες που έχουμε ως Εκπαίδευση δεν παύουμε να είμαστε Δημόσιοι Υπάλληλοι, και θέλουμε να είμαστε. Άρα δεν μπορεί να αποτελούμε μια «όαση» δημοκρατίας σ' ένα αυταρχικό κράτος.

Η κριτική μας στο Κώδικα στηρίζεται στις παρακάτω αρχές:

1. Το προηγούμενο καθεστώς. (Ο παλιός Κώδικα ήταν της εποχής του '52)

2. Οι «ανάγκες της εποχής»

3. Τα αιτήματα του Δ/Υ κινήματος.

Ο νέος Κώδικας σίγουρα ΔΕΝ είναι ANTI-ΓΡΑΦΗ του κώδικα της 10ετίας του 50, ΟΥΤΕ μεταφορά του στη δημοτική. Πολλές διατάξεις του έχουν προσαρμοστεί στα σημερινά δεδομένα, δεδομένα που σε μεγάλο βαθμό διαμορφώθηκαν και από τους αγώνες όλων των Δ/Υ για μια διοίκηση λειτουργική και ανεξάρτητη-όχι φέουδο κάθε φορά της κυβερνητικής εξουσίας.

Πέρα από τέτοιες αλλαγές που υπάρχουν σε θετική κατεύθυνση και αφορούν τα δικαιώματα των Δ.Υ., του πολίτη που συναλλάσσεται με τις Δημ. Υπηρεσίες, συνυπάρχει και η λογική του ασφυκτικού ελέγχου της Κυβέρνησης στην Κρατική μηχανή. Η λογική αυτή εκδηλώνεται

κυρίως στο κομμάτι του Κώδικα που αναφέρεται στο βαθμολόγιο των Δ.Υ.

Στο νέο βαθμολόγιο επαναφέρεται η πάγια ιεραρχία, η μονιμότητα

των στελεχών από ένα επίπεδο και πάνω. Ταυτόχρονα τα κριτήρια κρίσης και επιλογής είναι γενικόλογα, δεν υπάρχει μοριοποίηση, ενώ για την κατάταξη στους νέους βαθμούς αυτή γίνεται αυτοδίκαια γι' αυτούς που

είναι σήμερα στελέχη, νομιμοποιώντας έτσι κάθε αδικία που έχει γίνει.

Αυτή η λογική ελέγχου εκδηλώνεται και στον χώρο μας με πολύ πρόσφατες ρυθμίσεις (Αξιολόγηση εκπαιδευτικών, Π.Δ. για την επιλογή στελεχών, κατάργηση του 3ου εκπροσώπου στα Π.Υ.Σ.Π.Ε.) δείχνοντας ταυτόχρονα πως δεν μπορούμε να δούμε τον Κώδικα απομονωμένο από τις άλλες νομοθετικές ρυθμίσεις της Κυβέρνησης.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ.

1. Να φύγει το κομμάτι που αναφέρεται πως η «συμπεριφορά του Υπαλλήλου εκτός υπηρεσίας μπορεί να αποτελέσει πειθαρχικό παράπτωμα»

2. Να υπάρχει πλειοψηφία των αιρετών σε όλα τα Υπηρεσιακά Συμβούλια και συμβούλια κρίσης.

3. Να συσταθεί και στο χώρο της Εκπαίδευσης Δευτεροβάθμιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο για την εξέταση ενστάσεων που γίνονται στα Π.Υ.Σ.Π.Ε. Το σημερινό καθεστώς το ίδιο το συμβούλιο που κρίνει σε α' βαθμό να κρίνει και σε β' βαθμό είναι απαράδεκτο και έχει δημιουργήσει πολλά προβλήματα.

4. Τα δευτεροβάθμια Συμβούλια να κρίνουν το σύνολο των ενστάσεων και όχι μόνο την «παύση και τον υποβιβασμό» του υπαλλήλου.

5. Να προβλεφθεί η δυνατότητα διαπραγμάτευσης του σ.κ. όχι μόνο για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων, αλλά για το σύνολο των θεμάτων (μεταθέσεις, αποσπάσεις, υπηρεσιακές μεταβολές κλπ)

6. Στο κομμάτι του βαθμολογίου να ισχύσει η θητεία, να υπάρξει μοριοποίηση των κριτηρίων επιλογής και συλλογικότητα στην αξιολόγηση της δουλειάς των στελεχών. Το βαθμολογικό σύστημα να διασφαλίζει την αντικειμενική και αξιοκρατική στελέχωση των Δημ. Υπηρεσιών, να μη συνδέεται με την μισθολογική εξέλιξη.

7. Να επεκταθούν και στους εκπαιδευτικούς θετικές ρυθμίσεις που έχουν σχέση με τις άδειες (γονικές, εκπαιδευτικές κλπ) χωρίς περιορισμούς.

Τέλος είναι ανάγκη να τονίσουμε πως σε πολλές περιπτώσεις δεν φτάνει η διατύπωση κάποιων γενικών θέσεων και αρχών από το σ.κ. Πρέπει και οι εκπρόσωποί μας σε όργανα διοίκησης (Υπ. Συμβούλια) με συνέπεια να υπηρετούν αυτές τις αρχές (αντικειμενικότητα, διαφάνεια,) και όχι να συναγωνίζονται και να ξεπερνούν τη διοίκηση στην εξυπηρέτηση των κομματικών σκοπιμοτήτων.

Ενοποίηση των Ταμείων Αρωγής.

Η Κυβέρνηση χωρίς καμιά απολύτως μελέτη, πρόχειρα. αποσπασματικά και επικίνδυνα, προχώρησε στην ενοποίηση των υφισταμένων Ταμείων Αρωγής, μεταξύ των οποίων και του Ταμείου Αρωγής του Υπουργείου Παιδείας. Με το νέο νόμο:

Δε διασφαλίζονται όροι και προϋποθέσεις για τη δημιουργία ενός βιώσιμου νέου Ταμείου που στη βάση μιας αναλογιστικής μελέτης θα κατοχυρώνει την επικουρική ασφάλιση στο Δημόσιο όπως διεκδικεί το δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα.

Δε διασφαλίζονται τα σημερινά ύψη παροχών των Ταμείων, ούτε καν το όριο 20% της επικουρικής σύνταξης αφού αυτά θα επανακαθοριστούν μετά από αναλογιστική μελέτη που θα γίνει «κατόπιν εορτής» δηλαδή μετά τη δημιουργία του Ταμείου.

Δε διασφαλίζεται η διμερής χρηματοδότηση του συστήματος επικουρικής ασφάλισης αφού το μόνο που θεσμοθετείται είναι μια ασθενή και κλιμακούμενη κατ' έτος συμμετοχή του κράτους. Επομένως δεν προκύπτει από πουθενά η αντοχή του νέου Ταμείου στο χρόνο.

Γίνεται επιλεκτική ένταξη Ταμείων στον νέο ενιαίο φορέα, με αποτέλεσμα τη δημιουργία τριβών και αντιπαραθέσεων μεταξύ των ασφαλισμένων διαφόρων Ταμείων και τη φαλκίδευση του στόχου ενοποίησης των Ταμείων Αρωγής.

Η συμμετοχή των εκπροσώπων των ασφαλισμένων στη Διοίκηση του νέου φορέα είναι τέτοια ώστε να υπάρχει ασφυκτικός έλεγχος από την Κυβέρνηση.

Με βάση τα παραπάνω ζητάμε:

1. Να προχωρήσει άμεσα η αναλογιστική μελέτη για το νέο Ταμείο.

2. Να υπάρξει από 1.1.1999 διμερή χρηματοδότηση για όλους τους ασφαλισμένους.

3. Να διατεθούν οι αναγκαίοι πόροι που θα δίνουν βιωσιμότητα στο ασφαλιστικό σύστημα και θα βελτιώνουν τις σημερινές χαμηλές παροχές και θα προωθούνται με τη σύμφωνη γνώμη των ασφαλισμένων.

4. Οι εκπρόσωποι των ασφαλισμένων να έχουν την πλειοψηφία στη Διοίκηση του νέου φορέα.

Σύστημα πρόσληψης εκπαιδευτικών – επετηρίδα.

Το θέμα του τρόπου διορισμού των εκπαιδευτικών στην δημόσια εκπαίδευση απασχόλησε τα τελευταία χρόνια πολλές φορές το εκπαιδευτικό κίνημα. Η Κυβέρνηση με το νόμο

2525/97 απόφαση προχώρησε στην κατάργηση της επετηρίδας και την καθιέρωση του διαγωνισμού για την πρόσληψη των εκπαιδευτικών. Ταυτόχρονα ξεκίνησε μια τεράστια προπαγανδιστική προσπάθεια με σημείο αιχμής τον «καλύτερο εκπαιδευτικό» που θα εξασφάλιζε ο διαγωνισμός σε σχέση με την επετηρίδα. Εκμεταλλεύτηκε επίσης τον μεγάλο αριθμό αδιόριστων εκπαιδευτικών, αποτέλεσμα μιας αλλοπρόσβαλης πολιτικής τόσο σε σχέση με τους διορισμούς όσο και με την εκπαίδευση των εκπαιδευτικών όλα τα προηγούμενα χρόνια, «μοιράζοντας ελπίδες» για μια θέση στο δημόσιο.

Τα αποτελέσματα του πρώτου διαγωνισμού κάθε άλλο παρά επιβεβαίωσαν τα ιδεολογικά επιχειρήματα της Κυβέρνησης όμως έχει παγιωθεί μια κατάσταση που πρέπει να προσπαθήσουμε να αντιστρέψουμε.

Το πρόβλημα που ερχόμαστε να αντιμετωπίσουμε σήμερα έχει δύο πλευρές που δένονται βέβαια μεταξύ τους, αλλά διατηρούν και πολλές ιδιαίτερες πτυχές. Η μία είναι το θέμα του διορισμού των ήδη υπάρχοντων πτυχιούχων (δασκάλων νηπιαγωγών και καθηγητών) και η άλλη είναι αυτό καθ' αυτό το σύστημα διορισμού.

Σε μια προσπάθεια προσέγγισης των παραπάνω δυο βασικές παραμέτρους εισαγωγικά:

- Κάθε σύστημα διορισμού θα πρέπει να εξασφαλίζει την αντικειμενικότητα και να προσφέρει τον «καλύτερο εκπαιδευτικό» για τα παιδιά του ελληνικού λαού. Είναι κατανοητό πως κανένα σύστημα διορισμών στον καπιταλισμό δεν μπορεί να «λύσει» το πρόβλημα της ανεργίας στην εκπαίδευση και γενικότερα.. Κάτι τέτοιο μπορεί να γίνει με άλλες πολιτικές και άλλες προτεραιότητες και σχεδιασμούς.

- Οι απαίτηση του συνδικαλιστικού κινήματος για διορισμούς στην εκπαίδευση δεν μπορεί να ξεκινάει από την ανάγκη απορρόφησης στο Δημόσιο των αδιόριστων εκπαιδευτικών, αλλά από την ανάγκη παροχής αναβαθμισμένης δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης σε ΟΛΑ τα παιδιά της χώρας μας.

Με βάση αυτές τις παραμέτρους στον τομέα των διορισμών είναι ανάγκη σήμερα να προχωρήσουμε σε μια ουσιαστική μελέτη που θα απαντά με επιχειρήματα και όχι με αριθμούς που ανεβοκατεβαίνουν ανάλογα με το τι συγκυρικά θέλει να αποδείξει ο καθένας στις πραγματικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Στην κατεύθυνση αυτή βάζουμε απλώς κάποιες σκέψεις που έχουν ειπωθεί και παλιότερα από το εκπαιδευτικό συνδικαλιστικό κίνημα.

- Μείωση αριθμού μαθητών στους 20 ανά τμήμα, με δυνατότητα παραπέρα μείωσης ανά-

λογα με συγκεκριμένες εκπαιδευτικές ανάγκες (παιδιά αλλοδαπών, προσφύγων κλπ)

- Μείωση ορίου σύνταξης (στα 30 χρόνια υπηρεσίας χωρίς όριο ηλικίας, δικαίωμα συνταξιοδότησης στα 25 χρόνια)

- Ένταξη στο εκπαιδευτικό σύστημα όλων των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων που σήμερα βρίσκονται στην ευθύνη άλλων φορέων (π.χ. Ν.Ε.Λ.Ε., εκπαίδευση ενηλίκων, καταπολέμηση αναλφαβητισμού κλπ)

- Εφαρμογή και επέκταση του Ολοήμερου Σχολείου σύμφωνα με τις προτάσεις μας.

Στο θέμα του συστήματος διορισμών πιστεύουμε πως πρέπει να μείνουμε στο θέμα της επετηρίδας. Η θέση μας αυτή δεν πρέπει να ξεκινά από μικροσυνδικαλιστική λογική αλλά στηρίζεται σε μια βασική παραδοχή που έχει μέσα της το σύστημα της επετηρίδας.

Αυτή δεν είναι τόσο η θεωρητική σύνδεση του πτυχίου με την εργασία. Τέτοια σύνδεση σε εποχές μεγάλης ανεργίας και του δικαιώματος ανοιχτής πρόσβασης όλο και περισσότερων στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση χάνει την ουσία της. Η επετηρίδα συμβολίζει την ευθύνη της πολιτείας να προετοιμάζει όσο μπορεί καλύτερα τον άνθρωπο που θα αναλάβει την εκπαίδευση των παιδιών μας.

Και με αυτή τη λογική απορρίπτουμε τον διαγωνισμό του ν. 2525 αλλά και την πρόταση Δήμου γιατί θεωρούμε πως μεταθέτουν το θέμα της προετοιμασίας του μέλλοντα εκπαιδευτικού από ευθύνη της Πολιτείας σε προσωπική υπόθεση του κάθε υποψηφίου, ο οποίος θα πρέπει να τρέχει για να συγκεντρώνει τα απαραίτητα πιστοποιητικά και πτυχία ή να εξετάζεται εφ' όρου ζωής

Η διατήρηση της επετηρίδας και ταυτόχρονα η μη συσσώρευση ενός μεγάλου αριθμού αδιόριστων εκπαιδευτικών δημιουργεί την ανάγκη ύπαρξης ενός «φίλτρου» που θα οδηγεί στην εκπαίδευση αυτούς που πραγματικά ενδιαφέρονται και μπορούν να δουλέψουν σ' αυτή.

Αυτή η επιλογή μπορεί να γίνει είτε πριν την είσοδο στις παιδαγωγικές σχολές (με κλειστό αριθμό εισακτέων) είτε μετά ή μέσα στις σχολές αυτές.

Έχουμε τη γνώμη πως δεν μπορούμε να έχουμε ως συνδικάτο το αίτημα περιορισμού των εισαγόμενων στις Παιδαγωγικές Σχολές, ούτε να μεταθέσουμε την επιλογή μετά την αποφοίτηση μια και οδηγούμαστε με μαθηματική ακρίβεια είτε στον διαγωνισμό είτε σε σύστημα συνεντεύξεων.

Η προσθήκη στις Παιδαγωγικές Σχολές ενός ακόμα έτους όπου η φοίτηση σ' αυτό δεν θα είναι για όλους τους εισακτέους στα Παιδαγωγικά Τμήματα αλλά περιορισμένη με βάση ένα μεσοπρόθεσμο σχεδιασμό των αναγκών σε εκπαιδευτικό προσωπικό, στενά δεμένο με την εκπαιδευτική πραγματικότητα της χώρας μας είναι κατά τη γνώμη μας η καλύτερη λύση που μπορεί να εξασφαλίσει και τον όσο γίνεται καλύτερο δάσκαλο σε επίπεδο προετοιμασίας και τον διορισμό των αποφοίτων με την επετηρίδα σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Στην κατεύθυνση αυτή μπορούμε να δούμε και το γενικότερο θέμα των εκπαιδευτικών σχολών όπου στη θέση της πολυδιάσπασης που υπάρχει σήμερα (Τμήματα Νηπιαγωγών, δασκάλων, Καθηγητικές Σχολές) να προχωρήσουμε στη δημιουργία μιας ενιαίας Σχολής Εκπαιδευτικών με ενιαία προγράμματα και ειδίκευση σε γνωστικά αντικείμενα και βαθμίδες

εκπαίδευσης.

Στελέχη εκπαίδευσης

Η Κυβέρνηση με την ψήφιση του νόμου 2525/97 θέλει να χρησιμοποιήσει τα στελέχη της εκπαίδευσης ως μηχανισμό ελέγχου, να δημιουργήσει σχέσεις εξάρτησης κατωτέρων προς ανώτερο, να ενισχύσει το συγκεντρωτικό σύστημα που υπάρχει σήμερα στην εκπαίδευση.

Το σ.κ. των εκπαιδευτικών θεωρεί πως οι συνάδελφοι που υπηρετούν στις διάφορες διοικητικές θέσεις και ο σχολικοί σύμβουλοι είναι μέλη των συλλόγων μας και μέσα από τις συλλογικές διαδικασίες του κινήματός μας θα πρέπει να συζητούν τα ιδιαίτερα προβλήματα που τυχόν αντιμετωπίζουν. Παράλληλα βλέπει το ρόλο τους στενά δεμένο με τα συλλογικά όργανα που υπάρχουν. Όργανα που πρέπει να ενισχυθούν και να διευρυνθούν οι αρμοδιότητές τους. Σ' αυτή την κατεύθυνση κινούνται και οι παρακάτω προτάσεις.

A. GENIKA

1. Εμμένουμε στη θέση μας για θητεία όλων των στελεχών. Η επανάκριση ή η κρίση κάθε συναδέλφου για θέση στελέχους να βασίζεται όχι μόνο σε τυπικά προσόντα αλλά και στη

δράση του στη συγκεκριμένη θέση που είχε. Ο τρόπος αναφέρεται στις θέσεις της Ομοσπονδίας για την επιλογή στελεχών.

2. Είναι ανάγκη πριν την ανάληψη των καθηκόντων κάθε στελέχους αλλά και στη διάρκεια της θητείας του να επιμορφώνεται τόσο σε κεντρικό επίπεδο όσο και με βάση τις τοπικές ιδιαιτερότητες της θέσης που κατέχει.

1. Το επίδομα θέσης να αυξηθεί και να τιμαριθμοποιείται.

B. ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ

1. Σωστά ο Διευθυντής πρέπει να είναι απαλλαγμένος από την ευθύνη τάξης. Παράλληλα θα πρέπει να έχει ένα ελάχιστο όριο ωρών ώστε να μην είναι ξεκομμένος από την εκπαιδευτική διαδικασία. (πρόταση για 6 ώρες σε όλα τα σχολεία από 6θέσια και πάνω)

2. Στις μεγάλες σχολικές μονάδες (12θέσια) να υπάρχει γραμματειακή υποστήριξη. Να αρχίσει απ' αυτές τις μονάδες η μηχανοργάνωση των σχολείων.

Γ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΙ

1. Εξασφάλιση υλικοτεχνικής υποδομής σε όλα τα γραφεία της εκπαίδευσης. Να υπάρχει σε κάθε γραφείο εκπαίδευσης το διοικητικό προσωπικό που χρειάζεται. Μηχανοργάνωση όλων των γραφείων. Οι δαπάνες λειτουργίας των γραφείων να αυξηθούν.

Δ. ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ.

1. Εξασφάλιση γραφείων για τους σχολικούς συμβούλους, γραμματειακής υποστήριξης και δημιουργία επιστημονικής βιβλιοθήκης.

2. Επαρκή οικονομική ενίσχυση για έξοδα λειτουργίας των γραφείων των σχολικών συμβούλων, την οργάνωση επιμορφωτικών σεμιναρίων και την μετακίνησή τους.

3. Ο Σχολικός Σύμβουλος συμμετέχει στα ΠΥΣΠΕ με εισήγησή του και δικαίωμα λόγου για θέματα που αφορούν τη λειτουργία των σχολικών μονάδων, ιδιαίτερα αυτά που έχουν σχέση με το χωρισμό των τμημάτων, τον υποβιβασμό σχολικών μονάδων κλπ

4. Να καταργηθεί η διάταξη που απαγορεύει στους Σχολικούς Συμβούλους να είναι υποψήφιοι για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια

Κανονισμός λειτουργίας σχολείων – Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση – όργανα εκπαιδευτικού σχεδιασμού.

Από το 1985 με την ψήφιση του νόμου 1566 πολλά ζητήματα που έχουν σχέση με την διοίκηση και την οργάνωση της σχολικής μονάδας,

«έμειναν» για να ρυθμιστούν με Προεδρικά Διατάγματα τα οποία ποτέ μέχρι σήμερα δεν εκδόθηκαν. Σήμερα πολλές φορές παρατηρείται το φαινόμενο καθημερινά προβλήματα που παρουσιάζονται σε επίπεδο σχολείου να «απαπέμπονται» σε λύση από μεριάς του Υπουργείου σε αποφάσεις που υπήρχαν με το νόμο 309, ή να εκδίδονται κάθε φορά εγκύκλιοι που αλληλοαναιρούνται. Με την εμπλοκή της Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης στο χώρο των σχολείων δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που δημιουργούνται προβλήματα.

Σήμερα είναι απαραίτητη η ψήφιση ενός κανονισμού λειτουργίας των σχολείων που θα ενισχύει την αποκέντρωση, και την αυτοδιοίκηση σε επίπεδο σχολικής μονάδας καθώς και η σαφέστερη οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων των διαφόρων οργάνων σε τοπικό και Νομαρχιακό επίπεδο.

Προτάσεις:

Σχολικό Συμβούλιο: Συμμετέχουν οι εκπαιδευτικοί του σχολείου, το Δ.Σ. του συλλόγου γονέων και εκπρόσωπος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Το Σχολικό Συμβούλιο συζητά όλα τα θέματα οργάνωσης της σχολικής μονάδας, διαχείρισης των χρημάτων του σχολείου ορίζοντας τον Ταμία από τα μέλη του. Αποφασίζει για την παραχώρηση των χώρων του σχολείου, προτείνει στην Δημοτική επιτροπή παιδείας τα όρια του σχολείου, καθώς και για άλλες δραστηριότητες του σχολείου πέρα από το πρόγραμμα των μαθημάτων.

Σύλλογος διδασκόντων: έχει τη κύρια ευθύνη του παιδαγωγικού εκπαιδευτικού έργου. Αποφασίζει για τα προγράμματα ενδοσχολικής επιμόρφωσης, ενισχυτικής διδασκαλίας, εφαρμογής παιδαγωγικών καινοτομιών, προγραμματίζει και αξιολογεί το εκπαιδευτικό έργο. Αποφασίζει για τις εφημερίες, τον τρόπο επιλογής των παραστατών, την κατανομή των τμημάτων, τον τρόπο αναπλήρωσης των εκπαιδευτικών που απουσιάζουν (για το σκοπό αυτό προτείνει ένα αριθμό υπερωριών από την αρχή της σχολικής χρονιάς) τις εκπαιδευτικές επισκέψεις κ.τ.λ. Οι παραπάνω προγραμματισμοί γίνονται με την παρουσία του σχολικού συμβούλου. Εκλέγει από τα μέλη του τον Υποδιευθυντή του σχολείου

Ο Διευθυντής: είναι εκπρόσωπος του Σχολικού Συμβουλίου και του συλλόγου διδασκόντων. Είναι υπεύθυνος για όλα τα θέματα που αφορούν τις υπηρεσιακές υποχρεώσεις των εκπαιδευτικών του σχολείου. Μαζί με τον Υποδιευθυντή έχει την ευθύνη των βιβλίων του σχολείου, συγκαλεί και προεδρεύει στα συλλογικά όργανα του σχολείου. Έχει τη δυνατότητα χο-

ρήγησης με δική του απόφαση ορισμένου αριθμού αδειών απουσίας για τους εκπαιδευτικούς του σχολείου. Σε συνεργασία με το σύλλογο διδασκόντων μπορεί να τροποποιεί το ωρολόγιο πρόγραμμα σε έκτακτες περιπτώσεις (απουσία εκπαιδευτικού, επισκέψεις)

Οι Δημοτικές επιτροπές παιδείας: αποφασίζουν για τα όρια των σχολικών μονάδων και την ορθολογική κατανομή των παιδιών με βάση τις εισηγήσεις των σχολικών συμβουλίων. Κατανέμουν τα χρήματα του κρατικού Προϋπολογισμού και των Δημοτικών επιχορηγήσεων με βάση τους προϋπολογισμούς των σχολείων, τον αριθμό των παιδιών και τις ιδιαίτερες ανάγκες κάθε σχολικής μονάδας. Μεριμνούν για την συντήρηση των σχολικών κτιρίων.

Οι Νομαρχιακές επιτροπές παιδείας: είναι υπεύθυνες για την κατανομή των κονδυλίων σε επίπεδο νομού, την ίδρυση – κατάργηση – υποβιβασμό των σχολείων μετά από εισήγηση του κάθε ΠΥΣΠΕ. Αποφασίζουν για την ονομασία των σχολικών κτιρίων μετά από πρόταση των Σχολικών Επιτροπών και για την λειτουργία των σχολείων σε έκτακτες περιπτώσεις.

Όργανα εκπαιδευτικού σχεδιασμού και υποστήριξης: Σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο δημιουργούνται όργανα εκπαιδευτικού σχεδιασμού με σκοπούς:

- Προσαρμογή των αναλυτικών προγραμμάτων στις τοπικές ιδιαιτερότητες
- Παραγωγή εκπαιδευτικού υλικού.
- Άμβλυνση των εκπαιδευτικών ανισοτήτων
- Υποστήριξη του εκπαιδευτικού έργου.
- Διαμόρφωση σχολικών χώρων
- Εκπαιδευτικές καινοτομίες.

Στα όργανα αυτά συμμετέχουν σχολικοί σύμβουλοι, άλλο επιστημονικό προσωπικό, Τοπική Αυτοδιοίκηση

Γενικές προτάσεις:

Να καταργηθεί η πρωινή προσευχή και ο υποχρεωτικός εκκλησιασμός των μαθητών.

Το εκπαιδευτικό προσωπικό είναι Δημόσιοι Υπάλληλοι και όχι υπάλληλοι της Νομαρχίας. Ο Νομάρχης δεν μπορεί να έχει αρμοδιότητες που αφορούν τα διοικητικά καθήκοντα και την υπηρεσιακή εξέλιξη των εκπαιδευτικών. (Ορισμός ΠΥΣΠΕ, Άδειες εκπαιδευτικών, πειθαρχικά.) Σ' αυτή την κατεύθυνση είναι ανάγκη να τροποποιηθούν οι διατάξεις των συγκεκριμένων νόμων.

Ολοήμερο Σχολείο

A. Τα προβλήματα.

1. Η εξέλιξη της κοινωνίας συσσωρεύει νέα γνωστικά αντικείμενα που ο χρόνος του σημερινού σχολείου δεν επαρκεί για να καλύψει.

2. Ταυτόχρονα δραστηριότητες που παλιότερα θεωρούνταν «πολυτέλεια», σήμερα αποτελούν ανάγκη για όλο και περισσότερους μαθητές. (ξένη γλώσσα, συστηματική διδασκαλία μουσικής, αθλητισμός, νέες τεχνολογίες κλπ)

3. Ο ρόλος του σχολείου δεν περιορίζεται στην απλή μετάδοση γνώσεων αλλά δίνει και βάρος στη διαμόρφωση στάσεων των παιδιών απέναντι σε σύγχρονα προβλήματα ή παλιά που με ιδιαίτερη ένταση εμφανίζονται σήμερα. (περιβάλλον, πολυπολιτισμική κοινωνία, κατανάλωση κλπ)

4. Η εισβολή της τηλεόρασης, το άγχος των πρόσθετων ασχολιών (φροντιστήρια, ξένες γλώσσες, αθλητισμός κλπ) δημιουργούν προβλήματα και όσον αφορά την ύπαρξη ελεύθερου χρόνου για τα παιδιά και όσον αφορά την δημιουργική αξιοποίησή του. Με ιδιαίτερη ένταση εμφανίζεται το πρόβλημα αυτό στις πόλεις, αλλά επεκτείνεται και στα χωριά.

5. Η εργασία και των δυο γονέων, το ωράριό τους μέχρι τις απογευματινές ώρες, το χάσιμο της γειτονιάς ως χώρου συνεύρεσης και παιχνιδιού, δημιουργούν σοβαρά προβλήματα σε μεγάλες ομάδες παιδιών. Ταυτόχρονα η αδυναμία των γονέων να βοηθήσουν τα παιδιά τους είτε λόγω εργασίας είτε λόγω μορφωτικού επιπέδου εντείνει το πρόβλημα.

Β. Οι μέχρι τώρα «λύσεις», η εμπειρία τους.

Η μέχρι τώρα προσπάθεια κινήθηκε:

α. Στη συσσώρευση νέων γνωστικών αντικειμένων και μαθημάτων, στο υπάρχον ωρολόγιο πρόγραμμα του σχολείου (δραστηριότητες, Γυμναστική, Αγγλικά)

β. Στη δημιουργία τμημάτων ενισχυτικής διδασκαλίας, στο τέλος κυρίως του προγράμματος για λίγους μαθητές.

γ. Στη δημιουργία τμημάτων «δημιουργικής απασχόλησης» για παιδιά που οι γονείς τους εργάζονται σε περιορισμένο αριθμό σχολείων.

Οι παραπάνω λύσεις, ήταν λύσεις ανάγκης που απαντούν μερικά στα προβλήματα που δημιουργούνται. Γίνονται χωρίς σχεδιασμό (π.χ. ενισχυτική διδασκαλία) ή με επιβάρυνση πολλών φορές των γονέων (π.χ. δημιουργική απασχόληση) ή χωρίς επιστημονική στήριξη και μελέτη. (διδασκαλία ξένης γλώσσας και γυμναστικής)

Ήταν λύσεις «φτηνές» για την πολιτεία:

δεν χρειάζονται ιδιαίτερη υποδομή

θέλουν λίγο προσωπικό και όχι κατ' ανάγκη «μόνιμο» μια και στηρίζονται στις ανάγκες κάθε φορά

τα παιδιά μπορούν να συγκεντρώνονται από γειτονικές σχολικές μονάδες σε κάποιο κεντρικό σχολείο.

Το πρόγραμμά τους είναι το υπάρχον με λίγο παιχνίδι, μπορούν να καλυφτούν οικονομικά και από τους γονείς, μπαλώνουν μια κατάσταση.

Γ. Οι θέσεις της Ομοσπονδίας.

Η Ομοσπονδία μας απάντά στα παραπάνω προβλήματα Έχουμε στα χέρια μας τα αποτελέσματα του 9ου συνεδρίου Π.Ο.Ε.Δ. – Δ.Ο.Ε. που θεωρητικά στηριζόμαστε.

Το θεωρητικά αναφέρεται γιατί τα πορίσματα αυτά είναι γενικόλογα. Ακούστηκαν στο συνέδριο ενδιαφέρουσες εισηγήσεις και προβληματισμοί, αυτό όμως που βγήκε ως θέση δεν απαντά συγκεκριμένα ούτε στο πώς θα γίνει το Ολοήμερο σχολείο, ούτε τι θα περιέχει, ούτε ποιοι θα εργάζονται, ούτε πώς θα εργάζονται.

Σήμερα είναι απαραίτητο να έχουμε στα χέρια μας ολοκληρωμένες προτάσεις. Το Ινστιτούτο να ξεκινήσει μια μελέτη με:

- πανελλαδική έρευνα σε γονείς και εκπαιδευτικούς

- αξιοποίηση των εμπειριών σε νηπιαγωγεία και σχολεία

- αξιοποίηση των εισηγήσεων του συνεδρίου

- την διεθνή εμπειρία

και να μας παρουσιάσει ένα μοντέλο «νέου σχολείου» και στην θεωρητική του υλοποίηση, αλλά και την εφαρμογή του στη σημερινή πραγματικότητα με εναλλακτικές προτάσεις για προβλήματα που υπάρχουν (πχ φαγητό, ειδικότητες, υποδομή)

Δ. Προτάσεις.

Ξεκινώντας με δεδομένα:

1. Την αναγκαιότητα της δημιουργίας ενός νέου τύπου σχολείου.

2. Την γνώση πως κανένας τύπος σχολείου δεν μπορεί να λύσει γενικότερα κοινωνικά προβλήματα, όσο «τέλειο» και αν είναι. Μπορεί όμως να τα αμβλύνει.

3. Καμιά πρόταση δεν μπορεί να περπατήσει ουσιαστικά αν δεν υπάρξει η λεγόμενη πολιτική βούληση και ουσιαστική ενίσχυση από μέρους της πολιτείας.

Μπορούμε να οριοθετήσουμε μερικές σταθερές.

Συγκεκριμένα το νέο σχολείο θα πρέπει να έχει:

Α. Νέο αναλυτικό πρόγραμμα που θα περιέχει καινούρια μαθήματα και θα διευρύνει τα παλιά.

Β. Ωράριο διευρυμένο μέχρι αργά το απόγευμα, όχι για την φύλαξη των παιδιών αλλά για την ουσιαστική κάλυψη του συνόλου του

νέου αναλυτικού προγράμματος. Να απαντήσουμε εδώ αν το νέο ωράριο θα είναι υποχρεωτικό για όλα τα παιδιά ή θα υπάρχει μια «επιλεκτικότητα».

Γ. Η υποδομή του. Θα πρέπει να έχει χώρους που θα καλύπτουν:

τα «παραδοσιακά» μαθήματα (τάξεις)
νέα αντικείμενα

για αθλητικές δραστηριότητες

για φαγητό και ξεκούραση

για βιβλιοθήκη, χώροι εκπαιδευτικού προσωπικού.

Δ. Το προσωπικό να είναι μόνιμο και να αποτελείται από:

Νηπιαγωγούς για τα νηπιαγωγεία και δασκάλους για τον βασικό κορμό των μαθημάτων και για άλλες δραστηριότητες που μπορεί και να ενσωματωθούν μέσα στα «κλασικά» μαθήματα (περιβάλλον, θέατρο, τεχνικά και μουσική, ενισχυτική διδασκαλία) (ανάγκη εξειδίκευσης)

Ειδικότητες για ξένες γλώσσες και αθλητισμό.

Βοηθητικό προσωπικό (καθαριότητα, φαγητό, επιστασία)

Ομάδες στήριξης του παιδαγωγικού έργου είτε σε επίπεδο σχολείου, είτε σε ομάδες σχολείων, μπορούν να απαρτίζονται από εκπαιδευτικούς ειδικευμένους ή από άλλους επιστήμονες.

Ε. Χρηματοδότηση.

Η εξασφάλιση των πόρων να γίνεται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Στ. Εργασιακά.

Ωράριο διδακτικό σύμφωνα με τις θέσεις της Ομοσπονδίας συγκεκριμένο.

Υπερωρίες των παραπάνω ωρών που απαιτούνται για την κάλυψη του προγράμματος

Διορισμοί σε νέες θέσεις που δημιουργούνται.

Ωράριο παραμονής στο σχολείο μετά από απόφαση του Σχολικού Συμβουλίου για συνεδριάσεις του οργάνων του σχολείου, προετοιμασία των μαθημάτων, συνεργασία με τους γονείς και τους μαθητές.

Οργανικές θέσεις.

Η άναρχη κατάσταση που επικρατεί στους διορισμούς τα τελευταία χρόνια, η έλλειψη προγραμματισμού από την πολιτεία, συνεχιακά και κομματικά συμφέροντα, οι μικρές δαπάνες για την εκπαίδευση έχουν δημιουργήσει μια προβληματική κατάσταση όσο αφορά τις οργανικές θέσεις των εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Κύρια χαρακτηρι-

στικά είναι το πλεόνασμα εκπαιδευτικού προσωπικού σε ορισμένες περιοχές και η έλλειψη σε άλλες, ο μεγάλος αριθμός υπεραριθμιών που παρουσιάζονται σε πολλές περιπτώσεις, η αδυναμία κάλυψης νέων εκπαιδευτικών αναγκών, οι συμπτύξεις των τμημάτων. Αν η κατάσταση αυτή συνεχιστεί με τα ίδια δεδομένα και τα επόμενα χρόνια τότε θα υπάρξει σημαντικό πρόβλημα για μεγάλες ομάδες συναδέλφων τόσο για την διατήρηση της οργανικής τους θέσης αλλά και για τις υπηρεσιακές μεταβολές (μεταθέσεις, αποσπάσεις) πολλών άλλων. Η Κυβέρνηση στέκεται μέχρι τώρα απέναντι σ' αυτά τα προβλήματα αδιάφορα εντείνοντας με τις κινήσεις της το πρόβλημα (ιδέ διορισμοί τον τελευταίο χρόνο). Αλλά και το συνδικάτο μας τόσο σε τοπικό επίπεδο όσο και σε κεντρικό δεν έχει συζητήσει ολοκληρωμένα το πρόβλημα, συγκαλύπτει καταστάσεις στο όνομα μιας κακώς εννοούμενης συναδελφικής αλληλεγγύης.

Ανοίγοντας αυτό το θέμα είναι απαραίτητο να βάλουμε ορισμένες σταθερές πάνω στις οποίες θα κινηθούμε.

- όρια σχολείων

- κτίσιμο νέων σχολικών μονάδων που και με τι κριτήρια.

- Συγχωνεύσεις σχολείων (Ολιγοθέσια – συστεγαζόμενα)

- Επέκταση νέων θεσμών, (Ολοήμερο, προγράμματα αναλφαβητισμού, σχολεία δεύτερης ευκαιρίας)

- Ορθολογική κατανομή εκπαιδευτικού προσωπικού.

- Ζώνες εκπαιδευτικής προτεραιότητας (Μετανάστες, μειονότητες, αναλφαβητισμός)

- Προσχολική αγωγή (επέκταση, ηλικία)

Ι.Π.Ε.Μ. – Δ.Ο.Ε.

Θεωρούμε πως το πρόβλημα του Ινστιτούτου δεν είναι πρόβλημα επιτροπών αλλά βούλησης του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. να αποκεντρώσει αρμοδιότητες και εξουσίες καθώς και θέμα στελέχωσης του ίδιου του Ινστιτούτου. Αν δεν αλλάξει αυτή η νοοτροπία το Ινστιτούτο δεν πρόκειται να «βγάλει έργο». Στην κατεύθυνση αυτή:

Τα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. δεν μπορεί να είναι και μέλη του Δ.Σ. του Ινστιτούτου.

Η επιλογή των μελών του Δ.Σ. του Ινστιτούτου να γίνεται από το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. το οποίο συνεκτιμά τόσο τα επιστημονικά προσόντα των υποψηφίων όσο και τη σχέση τους με τον Κλάδο και το σ.κ.

Αύξηση των μελών του Δ.Σ. του Ινστιτούτου σε 9.

Δημιουργία παραρτημάτων σε επίπεδο συλλόγων με προσανατολισμό στην μελέτη και έρευνα σε τοπικό επίπεδο. (π.χ. Θράκη για μειονοτικά σχολεία)

Η χρηματοδότηση του Ινστιτούτου να γίνεται όχι με εφάπαξ ποσό αλλά σύμφωνα με την πορεία των συγκεκριμένων ερευνών – μελετών που του ανατίθεται από τη Γ.Σ. του Κλάδου και το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας. Ο προϋπολογισμός να κατατίθεται για έγκριση στις Γ.Σ. του Κλάδου ως κομμάτι του προϋπολογισμού της Δ.Ο.Ε.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. μαζί με το Δ.Σ. του Ινστιτούτου είναι υποχρεωμένα στην αρχή κάθε χρονιάς να αποφασίζουν μαζί το πλάνο των εργασιών του Ινστιτούτου για την επόμενη χρονιά.

Το ΠΕΜ – Δ.Ο.Ε. είναι υπεύθυνο για την διοργάνωση των εκπαιδευτικών Συνεδρίων και των ημερίδων της Ομοσπονδίας σύμφωνα με τις αποφάσεις της Γ.Σ. του Κλάδου και του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Στα πλαίσια της κοινής δράσης των εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών να προταθεί στην Ο.Λ.Μ.Ε. η κοινή λειτουργία των δύο Ινστιτούτων μέσα στο 1999.

Για τη λειτουργία του Συνδικαλιστικού μας Κινήματος.

Το σ.κ. σήμερα.

Η κρίση του σ.κ. είναι μια πραγματικότητα που με ιδιαίτερη ένταση εμφανίζεται τα τελευταία χρόνια.

Βασικές αρχές που πάνω σ' αυτές στηρίζονται τα συνδικάτα μας, συλλογικότητα, αλληλεγγύη, κοινή πάλη, «αμφισβητούνται» στην πράξη, κυριαρχεί όλο και περισσότερο ο ατομισμός και η απογοήτευση. Είναι ανάγκη να προσδιορίσουμε τις αιτίες και να προσπαθήσουμε να δώσουμε λύσεις, για να μπορέσουμε πιο αποφασιστικά να διεκδικήσουμε τη λύση των προβλημάτων μας.

Τα προβλήματα που υπάρχουν σήμερα δεν έχουν τις αιτίες τους μόνο στο εσωτερικό του σ.κ. Υπάρχει μια γενικευμένη κρίση της συλλογικότητας που αγκαλιάζει όλη την κοινωνία, όλους τους θεσμούς που έχει τις ρίζες της στις γενικότερες πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις τόσο στην πατρίδα μας, αλλά και στον κόσμο ολόκληρο.

Το σ.κ. των εκπαιδευτικών σίγουρα από μόνο του δεν μπορεί να δώσει απάντηση και λύση σ' όλα αυτά τα κοινωνικά φαινόμενα. Μπορούμε όμως σήμερα να βάλουμε τις βάσεις, αντιμετωπίζοντας προβλήματα στο εσωτερικό μας και αρχίζοντας ένα ειλικρινή διάλογο μεταξύ μας, που δεν θα ξεκινά από τη λογική οι «άλλοι» πάντα φταίνε.

Προβλήματα και αιτίες.

1. Η κομματικοποίηση και η έντονη παραταξιοποίηση του σ.κ. αποτελεί ένα ιδιαίτερο σημαντικό γενεσιουργό λόγο των προβλημάτων.

Πολλές φορές ο διάλογος στο εσωτερικό μας δεν γίνεται μεταξύ των συναδέλφων, αλλά μεταξύ των επικεφαλής των παρατάξεων. Οι θέσεις και οι αποφάσεις αποτελούν συμψηφισμό των επιμέρους παραταξιακών απόψεων και δεν είναι προϊόν δημιουργικής σύνθεσης με μορφές και τρόπους που θα εξασφαλίζουν την ουσιαστική και μαζική συμμετοχή των εργαζομένων.

Η έλλειψη ενιαίας και διαχρονικής στάσης των συνδικαλιστών πάνω στις θέσεις και τα προβλήματα και οι συχνές σταδιακές μεταμορφώσεις ανάλογα με την τρέχουσα πολιτική συγκυρία, η μεταφορά των εσωτερικών ενδοκομματικών διενέξεων ή διασπάσεων στο εσωτερικό του σ.κ., η ευκαιριακή διαφοροποίηση, υπεράσπιση ή υπονόμηση των αποφάσεων των οργάνων ανάλογα με το αν πλειοψηφεί ή όχι η «παράταξή μου» είναι στοιχεία που τραυματίζουν βαθιά και απογοητεύουν τους συναδέλφους.

2. Η εσωτερική ζωή των συλλόγων μας πολλές φορές είναι εξαιρετικά φτωχή. Οι δημοκρατικές διαδικασίες περιβάλλονται συχνά από τον τύπο αλλά όχι και από την ουσία. Το άμεσο, το μικρό, το καθημερινό, που συχνά απασχολεί έντονα τον εργαζόμενο, δεν απασχολεί το σωματείο. Το ειδικό εκτοπίζεται από το γενικό.

3. Η δράση των συνδικαλιστικών οργανώσεων χαρακτηρίζεται από την αποσπασματικότητα, το διεκπεραιωτικό - υπαλληλικό

Σημεία αιχμής.

στυλ. Τοπικά προβλήματα δεν συζητούνται «βασανιστικά», αλλά πολλές φορές στέλνονται προς τα «πάνω» για επίλυση.

4. Οι διαθέσεις των εργαζομένων, οι απόψεις τους για τα προβλήματα και τις κινητοποιήσεις, δεν λαμβάνονται όσο πρέπει υπόψη. Δεν παίρνονται όλα τα μέτρα για να διασφαλι-

στεί, ότι η όποια τελική απόφαση πατάει γερά πάνω στη θέληση των «απλών» μελών.

5. Το πρωτοβάθμιο σωματείο, που η σωστή δράση του αποτελεί τη Λυδία λίθο για την ανάπτυξη του συνδικαλιστικού κινήματος, είναι υποβαθμισμένο. Η ανάπτυξη της συνδικαλιστικής δράσης δεν μπορεί να ξεκινά, να σταματά και να εξαντλείται στο επίπεδο των δευτεροβαθμίων ή του τριτοβάθμιου οργάνου.

6. Η ουσιαστική κριτική επανεξέταση των αδύνατων πλευρών δράσης των φορέων δεν αποτελούν ουσιαστικό στοιχείο της όλης τους δραστηριότητας. Υπάρχει μια απαράδεκτη τακτική αλληλεπίδρασης ευθυνών από «κάτω» προς τα «πάνω» και αντίστροφα, καθώς και μία ανεξάντλητη «ευθυνολογία» μέσα από τους απέραντους διαπαραταξιακούς διαξιφισμούς.

7. Αποτέλεσμα και των παραπάνω είναι η δημιουργία «φυγόκεντρων» τάσεων στο εσωτερικό του Κλάδου μας που εκφράζεται είτε με τη δημιουργία ξεχωριστών συλλόγων από ομάδες συναδέλφων, είτε με συνεχόμενες διαφοροποιήσεις σε αποφάσεις των συνδικαλιστικών οργάνων τόσο σε κεντρικό, αλλά και σε τοπικό επίπεδο.

Σήμερα είναι απαραίτητο να προχωρήσουμε σε μια ουσιαστική συζήτηση σε όλα τα επίπεδα του συνδικαλιστικού μας κινήματος που θα κορυφωθεί σε ένα οργανωτικό - καταστατικό συνέδριο μέσα στο 1999.

Εκτός από τις σκέψεις που αναλυτικά αναφέρονται πιο πάνω, αναφέρουμε επιγραμματικά ορισμένα σημεία που στις Γ.Σ. των συλλόγων μπορούμε να επικεντρώσουμε την κριτική μας και τις προτάσεις μας.

Για τον απολογισμό του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Η αυτοδυναμία της ΠΑΣΚ και η συνεπακόλουθη αντίληψη ιδιοκτησίας που αναπτύσσεται εμπόδισαν τη συλλογική λειτουργία του Δ.Σ. Την κατάσταση αυτή ενίσχυσαν οι κομματικές σκοπιμότητες της ΔΑΚΕ και της ΔΕΕ

Η ΠΑΣΚ αρνήθηκε σε όλες τις κρίσιμες στιγμές να προχωρήσει σε διαδικασίες βάσης, δίνοντας την ευκαιρία στους συναδέλφους να τοποθετηθούν και συλλογικά να χαράξουν την πορεία του κινήματός μας.

Η λογική των απεργιών (στάσεις εργασίας) για «διευκόλυνση συμμετοχής στα συλλαλητήρια» ενίσχυσε την απεργοσπασία και τις συγχύσεις στους συναδέλφους.

Η άρνηση συζήτησης και προγραμματισμού της δράσης του ΙΠΕΜ - Δ.Ο.Ε. ακύρωσαν στην πράξη τον ουσιαστικό ρόλο που μπορούσε να παίξει.

Η άρνηση της πλειοψηφίας, παρά τις επανειλημμένες προτάσεις για συναντήσεις και συζητήσεις με το Δ.Σ. της Ο.Λ.Μ.Ε. εμπόδισαν την κοινή παρέμβαση των 2 Ομοσπονδιών.

Για το σύστημα προσλήψεων.

Κριτική στο ν. 2525/97 και της πρόταση Δήμου.

Ιδιαίτερο βάρος στην προετοιμασία του μελλοντικού εκπαιδευτικού στις σχολές.

Προβολή της πρότασης για την επετηρίδα.

Για την αξιολόγηση και το σύστημα επιλογής στελεχών.

Το «προσωρινό πάγωμα» των διαδικασιών της «αξιολόγησης» του ν. 2525/97 δεν πρέπει να μας εφησυχάσει.

Θετική προβολή των θέσεων της Ομοσπονδίας για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και όχι μόνο κριτική στο νόμο 2525/97.

Εμμένουμε στα αντικειμενικά και μετρήσιμα κριτήρια επιλογής στελεχών όπως αυτά διαμορφώθηκαν στις αποφάσεις της Ομοσπονδίας το 1993

Για τα στελέχη.

Η συζήτηση για τα στελέχη (ρόλος, αρμοδιότητες) είναι στενά δεμένη με τη λογική μας για τη συλλογική λειτουργία των οργάνων της εκπαίδευσης. Ταυτόχρονα θέλουμε να ενισχύσουμε την ευθύνη των στελεχών απέναντι στο κίνημα και να περιορίσουμε τις δυνατότητες του Υπουργείου να ενισχύσει τις διαχωριστικές γραμμές στο εσωτερικό μας.

Επιδιώκουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν ως εργαζόμενοι συνάδελφοι να συζητούνται και να λύνονται μέσα στις Γ.Σ. των συλλόγων και όχι στους διαδρόμους του Υπουργείου.

Για το Ολοήμερο.

Κριτική στα σχολεία που ονομάζει το Υπουργείο ως «Ολοήμερα». Είναι μόνο τμήματα φύλαξης χωρίς ουσιαστική υποδομή και περιεχόμενο.

Το Ολοήμερο που προτείνουμε είναι ένα νέο σχολείο για ΟΛΑ τα παιδιά με νέο πρόγραμμα, ωράριο λειτουργίας, περισσότερο μόνιμο προσωπικό και ουσιαστική υποδομή.

Για τον κανονισμό λειτουργίας των σχολείων

Η λειτουργία των σχολείων δεν είναι μια τεχνοκρατική υπόθεση, ούτε μόνο «ξεκαθάρισμα» αρμοδιοτήτων.

Μας ενδιαφέρει η ουσιαστική πλευρά της αποκέντρωσης και συλλογικής λειτουργίας όλων των οργάνων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.

Κριτική στην τακτική της Κυβέρνησης που εμμένει στον άκρατο συγκεντρωτισμό, που επαναφέρει Π.Δ. και διατάξεις του νόμου 309, καθώς και στις προσπάθειες εμπλοκής της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης σε θέματα διοίκησης της εκπαίδευσης.

Για τα οργανωτικά

Εμμονή στην ουσιαστική λειτουργία του Ι-ΠΕΜ, την αποκέντρωσή του και στην πρόταση για κοινή δράση με ΚΕΜΕΤΕ στην προοπτική ενός Ινστιτούτου και των 2 εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών.

Οργανωτικό καταστατικό συνέδριο μέσα στο 1999.

Επίσημη πρόταση σε Ο.Λ.Μ.Ε. για δημιουργία ενιαίας Ομοσπονδίας εκπαιδευτικών.

Ερχόμαστε σήμερα να συζητήσουμε τα αποτελέσματα των Γ.Σ. των συλλόγων αλλά ταυτόχρονα είναι και η πρώτη ουσιαστική συνεδρίαση μας μετά τις κινητοποιήσεις, κυρίως των μαθητών, στο χώρο της εκπαίδευσης.

Η ανάγνωση των αριθμητικών στοιχείων των Γενικών Συνελεύσεων από μόνη της αποτελεί μια ακτινογραφία της κατάστασης του συνδικάτου μας. Η κατάσταση αυτή δεν είναι σημερινή. Αποκτά όμως μια ιδιαίτερη σημασία στη σημερινή περίοδο που τα προβλήματα οξύνονται και μια σειρά δομικές αλλαγές πραγματοποιούνται σε βάρος τις περισσότερες φορές και της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Είναι ανάγκη να σταθούμε πιο αναλυτικά απέναντι στο πρόβλημα που κατά τη γνώμη μας είναι πρόβλημα στόχων, συνοχής και αποτελεσματικότητας του συνδικαλιστικού μας κινήματος.

Οι Γ.Σ. των συλλογών μας που πραγματοποιήθηκαν μέσα σ' ένα συγκεκριμένο πλαίσιο.

1. Έγιναν στο τέλος των μαθητικών κινητοποιήσεων με βαριά τη σκιά της υποχώρησης του μαθητικού κινήματος και την φαινομενική επικράτηση της πολιτικής της Κυβέρνησης. Φαινομενική γιατί τα προβλήματα που οδήγησαν και άντρωσαν το μαθητικό κίνημα όχι μόνο

Εκτιμήσεις για την στάση της Ομοσπονδίας κατά τη διάρκεια των μαθητικών κινητοποιήσεων.

δε λύθηκαν αλλά οξυμένα θα παρουσιαστούν με μεγαλύτερη ένταση το επόμενο διά-

στημα.

2. Έγιναν με μια εισήγηση από το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας που όσο αφορά το σκέλος του διεκδικητικού πλαισίου ήταν ασαφής και αντιφατική, όσο δε αφορά τις κινητοποιήσεις ήταν γενικόλογη και αόριστη.

3. Έγιναν σε μια περίοδο που το συνδικάτο μας συνολικά βρίσκεται σε μια άσχημη εσωτερική κατάσταση. Προβλήματα που υποτίθεται αφορούν όλους εξατομικεύονται, όλο και περισσότεροι συνάδελφοι αναζητούν διεξόδους σε προσωπικές επιλογές, όπου αυτό που κυριαρχεί είναι η μετάθεση των ευθυνών από επίπεδο σε επίπεδο, από παράταξη σε παράταξη και από πρόσωπο σε πρόσωπο.

4. Έγιναν σε μια περίοδο που καλλιεργείται όλο και πιο έντονα η αντίληψη πως η συνολική Κυβερνητική πολιτική είναι «μονόδρομος» και πως οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων είναι τουλάχιστον «αδικαιολόγητες».

5. Οι Γ.Σ. με τις αποφάσεις όπου υπήρχαν, αλλά κυρίως με την μη πραγματοποίησή τους απέρριψαν την πρόταση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. δημιουργώντας κατά τη γνώμη μας και ένα πρόβλημα συνδικαλιστικής ηθικής. Το κατά πόσο δηλαδή οι εκτιμήσεις που κάνουμε ως

όργανο «πατάνε» στην πραγματικότητα και εκφράζουν τη βούληση των συναδέλφων.

Οι ευθύνες του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Χωρίς καμιά διάθεση λαϊκισμού η άρνηση της πλειοψηφίας του Δ.Σ. να δεχτεί την πραγματοποίηση των Γ.Σ. αμέσως μετά τις γιορτές, εποχή που οι μαθητικές κινητοποιήσεις ήταν στο κορύφωμα τους, ακύρωσε στην πράξη τη δυνατότητα μιας πιο συλλογικής παρέμβασης στα τεκταινόμενα στο χώρο της εκπαίδευσης έδωσε την εικόνα μιας Ομοσπονδίας που αδυνατεί να παρακολουθήσει και να παρέμβει ουσιαστικά στις εξελίξεις.

Η πραγματοποίηση μιας άτυπης συνάντησης των Προέδρων αυτή την περίοδο αντί των Γ.Σ. και της σύγκλισης της Ολομέλειας των Προέδρων ενίσχυσαν τη σύγχυση του τί θέλουμε να πετύχουμε και πως θα το πετύχουμε.

Η προσπάθεια της Ομοσπονδίας να «μείνει μέσα στα γεγονότα» εκφράστηκε κυρίως με την πραγματοποίηση μιας σειράς στάσεων εργασίας με τη λογική «της συμμετοχής στα συλλαλητήρια» και της πραγματοποίησης μια 24ωρης απεργίας. Τόσο οι στάσεις εργασίας όσο και η 24ωρη δεν εντασσόταν σ' ένα συνολικό σχεδιασμό, αποφασίζόταν την τελευταία στιγμή ενώ το πλαίσιο των αιτημάτων ξεκινούσε από την κατάργηση του νόμου 2525/97 και έφτανε μέχρι την ανατροπή της φορολογικής πολιτικής της κυβέρνησης. Είναι όμως κατανοητό πως τέτοιες «κινητοποιήσεις» δεν μπορούν να είναι αποτελεσματικές για μια Ομοσπονδία 50.000 μελών με δεδομένη και την κατάσταση που υπάρχει σε πολλά πρωτοβάθμια σωματεία. Τα αποτελέσματα φυσικά ήταν τα αναμενόμενα. Τα ποσοστά συμμετοχής στις στάσεις δεν μετρήθηκαν ποτέ ενώ στην 24ωρη με τα στοιχεία των συλλογών ήταν γύρω στο 35%. Τέλος με τη λογική των «στάσεων εργασίας διευκόλυνσης της συμμετοχής στα συλλαλητήρια» καλλιεργήθηκε επίσημα η απεργοσπασία δημιουργώντας συνειδησιακά προβλήματα σε πολλούς συναδέλφους που γενικά συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις.

Η δράση των τοπικών συλλόγων.

Το συνδικάτο μας έχει σε μια λογική όχι Ομοσπονδίας συλλόγων αλλά πανελλαδικού σωματείου με έντονα συγκεντρωτικά στοιχεία. Οι τοπικοί σύλλογοι σε πολύ λίγες περιπτώσεις είναι αυτόνομες μονάδες με παρέμβαση στην τοπική κοινωνία (μετριούνται στα δάχτυλα του ενός χεριού οι σύλλογοι που πήραν πρωτοβουλίες σε τοπικό επίπεδο για την ενίσχυση και σύμπραξη με ΕΛΜΕ μαθητές και γονείς) αντίθετα αυτό που κυριαρχούσε ήταν για τον αν κεντρικά θα παρθεί κάποια απόφαση συμμετο-

χής σε κάποια συλλαλητήρια στο χώρο της Αθήνας ή αν θα μας δώσει άδεια ο Νομάρχης για να κάνουμε Γ.Σ..

Το μέτωπο παιδείας.

Στη διάρκεια των μαθητικών κινητοποιήσεων δοκιμάστηκε εκ των πραγμάτων η λογική του μετώπου Παιδείας. Το μέτωπο παιδείας ως αντίληψη καλλιεργήθηκε από τον αριστερό χώρο σαν αντίβαρο της «Εθνικής πολιτικής Παιδείας». Στην θεωρητική του έκφραση υποτίθεται ότι συσπειρώνει τους όλους τους εργαζόμενους, τους γονείς, τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές, φοιτητές στην πάλη για την αναβάθμιση της εκπαίδευσης προς όφελος του λαού και του τόπου. Στην πράξη εκφραζόταν με την υπογραφή ψηφισμάτων από διάφορους φορείς και στα καλέσματα για συμμετοχή σε εκδηλώσεις και συλλαλητήρια. Κάτι τέτοιο όμως αντιμετωπίζει το μέτωπο παιδείας ως υπόθεση συμφωνιών κορυφών έξω από την κινηματική λογική που προϋποθέτει συζητήσεις, συσπειρώσεις και κινήσεις πρώτα και κύρια σε επίπεδο βάσης και τοπικών κοινωνιών. Προϋποθέτει συμφωνίες όχι στα γενικά (αναβάθμιση της εκπαίδευσης, δημόσια δωρεάν εκπαίδευση κλπ), αλλά και σε συγκεκριμένες προτάσεις για το τι και πως θα γίνει και θα λειτουργήσει το Δημόσιο Σχολείο. Τέτοιες συζητήσεις και συμφωνίες δεν έχουν γίνει ιδιαίτερα σε «ευαίσθητα» θέματα που έχουν σχέση με τους διορισμούς των εκπαιδευτικών, την αξιολόγηση στο σχολείο, το ωράριο, το ολόημερο σχολείο, το σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση κλπ. Αυτές όμως οι συζητήσεις και οι συμφωνίες είναι που θα δημιουργήσουν τη δυναμική εκείνη που χρειάζεται το μέτωπο παιδείας για να οδηγηθούμε σε ουσιαστικές ανατροπές των (αντικειμενικών Κυβερνητικών επιλογών, θα στριμώχουν ουσιαστικά την Κυβέρνηση και θα τις περιορίζουν τη δυνατότητα να εμφανίζει επιμέρους «βελτιώσεις» ως σημαντικές αλλαγές. Αυτές οι συζητήσεις και συμφωνίες θα δώσουν και ουσιαστικό περιεχόμενο στα «μεγάλα συνθήματα», θα βάλουν τον καθένα προ των ευθυνών του και δεν θα επιτρέψουν να παίζονται κομματικά παιχνίδια στις πλάτες του κινήματος.

Στο συνδικαλιστικό μας μικρόκοσμο το μέτωπο παιδείας εκφραζόταν κύρια με την επιθυμία

για
την

συμπόρευση της Δ.Ο.Ε. και της Ο.Λ.Μ.Ε. Μέχρι σήμερα τέτοιες κινήσεις περιοριζόταν είτε στην έκδοση κοινών κειμένων, είτε σπανιότερα στην πραγματοποίηση κοινών κινητοποιήσεων. Αλλά και ως κινήσεις κορυφής το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας δεν εξάντλησε τα περιθώρια, παρά τις προτάσεις που υπήρχαν, για συζήτηση και κοινή δράση με την Ο.Λ.Μ.Ε., ούτε η Ο.Λ.Μ.Ε. είχε τη δυνατότητα με δεδομένη τους συσχετισμούς στο εσωτερικό της να πάρει πρωτοβουλίες σ' αυτή την κατεύθυνση.

Οι στόχοι που βάζουμε.

Σε επίπεδο θέσεων η Ομοσπονδία μας απαντά στα περισσότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η

εκπαίδευση και ο εκπαιδευτικός Οι θέσεις αυτές στην πλειοψηφία κινούνται στην κατεύθυνση της αναβάθμισης του Δημοσίου σχολείου. Το πρόβλημα παρουσιάζεται στο κατά πόσο αυτές οι θέσεις είναι κτήμα συνολικά των συναδέλφων και σ' ένα δεύτερο επίπεδο στο κατά πόσο ιεραρχούνται στο κάθε φορά στο διεκδικητικό πλαίσιο ώστε και επίκαιρες να είναι αλλά και να οδηγούν σε συγκεκριμένα αποτελέσματα Η έλλειψη ουσιαστικής συζήτησης της Γ.Σ. των συλλόγων και στις Γ.Σ. του Κλάδου, ο περιορισμός της σε επίπεδο συνθημάτων, η μη λειτουργία μέχρι σήμερα του Ινστιτούτου Μελετών, εντείνουν τη σύγχυση, δεν δίνουν τη δυνατότητα ουσιαστικής επεξεργασίας και κατανόησης των αιτημάτων μας. Συνέπεια των παραπάνω είναι η κυριαρχία της «διαφορετικότητας» του καθένα μας και όχι η αναζήτηση ενωτικού λόγου, η ανάδειξη των πραγματικών ιδεολογικών διαφορών.

Η πολιτική και η τακτική του Υπ. Παιδείας και της Κυβέρνησης.

Πέρα από ία «εσωτερικά» προβλήματα του συνδικαλιστικού μας κινήματος υπάρχει και η πολιτική της Κυβέρνησης. Μια πολιτική που με τη λογική του μονόδρομου της ΟΝΕ προσπαθεί να ανατρέψει κατακτήσεις χρόνων των εργαζομένων, να προσαρμόσει από χώρο μας το σχολείο όλο και περισσότερο στις ανάγκες της αγοράς, αδιαφορώντας για τα οξυμένα εκπαιδευτικά και κοινωνικά προβλήματα που δημιουργεί Η «σκληρή» στάση της Κυβέρνησης απέναντι στο συνδικαλιστικό κίνημα πατάει σε μεγάλο βαθμό στις δομές και τις λογικές που τουλάχιστον από το 1981 και μετά αναπτύχθηκαν κυρίως στο δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα. Η λογική της «συγκυβέρνησης» συνδικάτων και της εκάστοτε κυβερνητικής εξουσίας, η «ικανοποίηση απ' το παράθυρο» υπαρκτών προβλημάτων και όχι με όρους κινήματος δημιούργησαν το έδα-

φος εκείνο που στην πράξη αποδυνάμωσε τους συλλογικούς θεσμούς, οδήγησε μεγάλο μέρος του Κλάδου μας, απλών μελών αλλά και στελεχών, στην δημιουργία προσωπικών και όχι συλλογικών σχέσεων,

Η τακτική του Αρσένη να «κόψει» αυτές τις δυνατότητες και η άρνηση του να συζητήσει ουσιαστικά με τα συλλογικά όργανα έδειξε το πραγματικό έδαφος που πατάμε σήμερα.

Ο επαναπροσδιορισμός της σχέσης του συνδικαλιστικού μας κινήματος με την εκάστοτε Κυβερνητική εξουσία, η αποπαραταξιοποίηση και όχι η αποιδεολογικοποίηση των συλλογών μας είναι εκ των ουκ: άνευ αν θέλουμε να προχωρήσουμε ως κίνημα με δυνατότητες επιτυχίας.

Τα επόμενα βήματα

Όλες οι σκέψεις που αναλύσαμε παραπάνω κάνουν κατά τη γνώμη μας επιτακτική την ανάγκη μια ολοκληρωμένης και ουσιαστικής συζήτησης σε όλη την κλίμακα του συνδικάτου μας για τους στόχους μας, τις σχέσεις μεταξύ μας, Η πραγματοποίηση ενός οργανωτικού συνεδρίου που και στην 67η Γ.Σ. είχαμε προτείνει είναι ένα βήμα σ' αυτή την κατεύθυνση.

Παράλληλα επειδή η κοινωνία και ία προβλήματα δεν περιμένουν εμάς για να αναδιοργανωθούμε θα πρέπει να δούμε και μερικές πρακτικές κινήσεις για το επόμενο διάστημα,

Συγκεκριμένα η συνάντηση που καιρό τώρα λέμε με την Ο.Λ.Μ.Ε. πρέπει άμεσα να πραγματοποιηθεί. Επίσης να ζητήσουμε άμεσα και μια συνάντηση με το Υπουργείο Παιδείας.

Τέλος θέματα που είναι ανοιχτά όπως η «αξιολόγηση», οι διορισμοί, ο Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας, το νομοσχέδιο για την ειδική αγωγή, οι ρυθμίσεις για τους αναπληρωτές θα πρέπει να είναι τα σημεία αιχμής μέχρι το τέλος της χρονιάς.

ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ αρχικές παρατηρήσεις σχετικά με τις νέες ρυθμίσεις που εισάγουν οι νόμοι για το Ενιαίο

Για τα ουσιώδη των εκπαιδευτικών ρυθμίσεων. Α. Ανδρέου Κυριακάτικη Αυγή 20/12/98

Λύκειο και για την Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση:

α) Και οι δύο βασικοί νόμοι ψηφίστηκαν

εσπευσμένα και έτσι ακυρώθηκε κάθε διαδικασία διαλόγου στο επίπεδο του Κοινοβουλίου αλλά και εκτός αυτού. Διάλογος που σήμερα προτείνεται ως λύση στην κρίση που έχει δημιουργηθεί. Βασικό χαρακτηριστικό των νόμων είναι πως η οριστική ρύθμιση θεμελιωδών θεμάτων παραπέμπεται στην έκδοση Προεδρικών Διαταγμάτων και Υπουργικών

Αποφάσεων. Μεταξύ των άλλων η διαδικασία αυτή συρρίκνωσε τη σχετική συζήτηση και διευκόλυνε την παραπομπή στην εκτελεστική εξουσία της νομοθέτησης ουσιαστών και βασικών διατάξεων. Ταυτόχρονα επιλέχθηκε η εφαρμογή των νέων ρυθμίσεων να γίνει αμέσως, χωρίς να προηγηθεί πειραματική ή πιλοτική εφαρμογή. Να θυμίσουμε ότι ο νόμος 1566/85 για τη δομή της γενικής εκπαίδευσης ψηφίστηκε μεν με τη διαδικασία του επείγοντος τον Σεπτέμβριο του 1985, αλλά αποτέλεσε αντικείμενο συζήτησης από τον Φεβρουάριο του 1984, οπότε διατυπώθηκε ως προσχέδιο νόμου. Προκύπτει λοιπόν το αυτονόητο, ότι η διαδικασία και η διαμόρφωση μηχανισμών διαμόρφωσης και λήψης αποφάσεων είναι ουσιαστικός όρος διαμόρφωσης αλλά και βιωσιμότητας των ρυθμίσεων.

β) Η "ύλη" αυτής της "μεταρρύθμισης" έχει ως κύριο κορμό της τη λυκειακή βαθμίδα και την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, το ζήτημα της πρόσληψης των εκπαιδευτικών και της ενδοϋπηρεσιακής αξιολόγησής τους. Δεν αντιμετωπίζει τα θέματα της υποχρεωτικής γενικής εκπαίδευσης και όσα συνδέονται με τη δομή του εκπαιδευτικού συστήματος. Αφού το σχήμα, πρωτοβάθμια - δευτεροβάθμια - τριτοβάθμια εκπαίδευση, που αποτέλεσε και αποτελεί μία από τις σταθερές βάσεις του εκπαιδευτικού μας συστήματος, σήμερα αμφισβητείται και υπονομεύεται. Συνεπώς επιβάλλεται να συζητήσουμε ουσιαστικά για την αναμόρφωση του σημερινού σχήματος του εκπαιδευτικού συστήματος και για τις πολλαπλές δυνατότητες σπουδών μεταλλυκειακής και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πρέπει να θεσμοθετηθούν και να λειτουργήσουν. Τέλος, να σημειώσουμε ότι οι ρυθμίσεις που προωθούνται διαφέρουν από τις μεταρρυθμιστικές προσπάθειες παλαιότερων εποχών (1913, 1929, 1964, 1976, αλλά και των ρυθμίσεων της περιόδου 1982-1985) γιατί εκείνες ανταποκρίνονταν σε αιτήματα ευρύτατων κοινωνικών δυνάμεων που αποτέλεσαν αντικείμενο κοινωνικών και πολιτικών συγκρούσεων.

γ) Οι συζητήσεις που έγιναν περιορίστηκαν κατά κανόνα σε ορισμένες ρυθμίσεις (εξετάσεις Β' Λυκείου, δεύτερη ευκαιρία, ζητήματα υποδομών κ.λπ.) και ελάχιστα έθιξαν τα ουσιαστικά, δηλαδή τις κοινωνικές και πολιτικές επιλογές που έγιναν, τη μεθοδολογία και τους ρυθμούς εφαρμογής των νέων ρυθμίσεων. Στα ουσιαστικά που πρέπει να επισημανθούν είναι ο χαρακτήρας του Λυκείου όπως διαμορφώνεται, η αναγκαιότητα ύπαρξης δεύτερου δικτύου, αυτού της ΤΕΕ στο επίπεδο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, και το ζήτημα της συγκράτησης του μαθητικού δυναμικού στη βαθμίδα αυτή.

2. Παρά τη ρητορική των διακηρύξεων ότι "το Λύκειο πλέον αποτελεί αυτοτελή εκπαιδευτική βαθμίδα και όχι προπαρασκευαστικό στάδιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση" (ΥΠΕΠΘ, Εκπαίδευση 2000), διαπιστώνουμε ότι υποτάσσεται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και διατηρείται η παράδοση της δομής του εκπαιδευτικού συστήματος που ήθελε τα ελληνικά σχολεία "πρώτιστον σκοπό (...) να προετοιμάζουν διά τα Γυμνάσια, και κατ' αυτόν συμμορφούνται το αντικείμενον, η έκτασις και ο τρόπος της

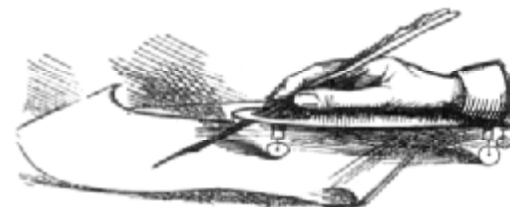
διδασκαλίας", στα δε Γυμνάσια να γίνεται "κυρίως η προπαρασκευή των μαθητών όσοι μέλλουν να σπουδάσωσιν ανωτέρας επιστήμας εις το πανεπιστήμιον" (Διάταγμα του 1836). Στη διαπίστωση αυτή συνηγορούν δύο στοιχεία:

α) Η πρόθεση είναι ο αριθμός των αποφοίτων του Λυκείου να αντιστοιχεί σ' αυτόν που μπορεί να απορροφήσει η πιθανώς διευρυμένη τριτοβάθμια εκπαίδευση (ΥΠΕΠΘ, Μετά το Γυμνάσιο, τι;) έτσι ώστε να ικανοποιηθεί το "αίτημα" για "ελεύθερη" πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Συνεπώς το μέγεθος του εκπαιδευτικού δικτύου και του μαθητικού δυναμικού του Λυκείου θα καθορίζεται από τη δυνατότητα απορρόφησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Οι υπόλοιποι μαθητές και μαθήτριες κατά κανόνα είτε θα κατευθυνθούν στα Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια είτε εκτός εκπαιδευτικού συστήματος.

β) Η αξιολόγηση των μαθητών-τριών του Λυκείου μετατρέπεται ουσιαστικά σε διαδικασία διαγωνισμού για την επιλογή πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και για την κατανομή τους σ' αυτή. Διαδικασία η οποία πλέον μεταφέρεται στο εσωτερικό του Λυκείου, και η οποία θα προσδιορίσει τη φυσιογνωμία του, την εκπαιδευτική λειτουργία και τον προσανατολισμό του.

Αυτά ακριβώς τα στοιχεία έχουν διαμορφώσει την "εκρηκτική ύλη" στα σχολεία γιατί οδηγούν στον "εκσχολισμό της καθημερινής ζωής" των μαθητρώτριών, όπως εύστοχα σχολίασε ο κ. Κ. Λαλιώτης (εφ. "Επενδυτής", 5-6.12.98), αλλά και στην επιβάρυνση των οικογενειακών προϋπολογισμών. Η συγκέντρωση υψηλών βαθμών από τη Β' Λυκείου που θα διασφαλίζει την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, σύμφωνα με τη βιωμένη εμπειρία του συστήματος των "δεσμών", οδηγεί τους μαθητές στη φροντιστηριακή βοήθεια σχεδόν για όλα τα μαθήματα, βοηθούντων και των τελευταίων στη διαμόρφωση αυτού του κλίματος.

3. Η καθιέρωση ενός διπλού εκπαιδευτικού δικτύου, αυτού των Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων, στο επίπεδο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, σε δύο κύκλους και με διαπερατότητα κυρίως μιας κατεύθυνσης, αυτής από το Ενιαίο Λύκειο προς τα ΤΕΕ, θέτει σοβαρά προβλήματα σχετικά με αυτή την επιλογή. Για την ελληνική περίπτωση η ανάπτυξη ενός δεύτερου παράλληλου εκπαιδευτικού δικτύου, αυτού της ΤΕΕ, συνδέθηκε με τον περιορισμό της πρόσβασης στα ΑΕΙ. Η ΤΕΕ μέχρι σήμερα θεωρείται ότι αποτελεί το καταφύγιο για τους "αποτυχημένους" της γενικής εκπαίδευσης. Ο προσανατολισμός στην ΤΕΕ ήταν πάντα ένας αρνητικός προσανατολισμός και βρίσκεται αξιολογικά στη χαμηλότερη βαθμίδα της ιεραρχίας των σχολικών τίτλων και αξιών. Η επιλογή αυτή γίνεται τη στιγμή που εγκαταλείπεται σταδιακά η παραδοσιακή διάκριση ανάμεσα στη γενική και τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση σ' αυτό το επίπεδο και προκρίνεται μια όλο και μεγαλύτερη προσέγγιση των δύο τύπων

σχολείων, πράγμα που αναγνωρίζεται ακόμη και από την Ευρωπαϊκή Στρογγυλή Τράπεζα. Η τάση αυτή δεν σημαίνει αυτόματο περιορισμό της "γενικής" εκπαίδευσης υπέρ της τεχνικής - επαγγελματικής εκπαίδευσης ή το αντίστροφο, αλλά επιχειρείται μια υπέρβαση αυτής της παραδοσιακής διάκρισης και αντίθεσης, μια νέα σύνθεση. Στο επίκεντρο αυτής της σύνθεσης οφείλουμε να τοποθετήσουμε περιοχές γνώσης (διδασκτικά αντικείμενα) που μπορούν να προσφέρουν έγκυρους τρόπους σκέψης και γενικές εφαρμογές και να αφήσουν αντικείμενα που μπορούν να κατακτηθούν με άλλους τρόπους. Και αυτή η επιλογή είναι αναγκαία για τη σύνθεση των γνώσεων, την ιστορική κατανόηση της κοινωνίας, την ανάπτυξη δυνατοτήτων αλλαγής της αλλά και γιατί η συχνή αλλαγή της εργασίας και η τροποποίηση των επαγγελμάτων είναι ευρύτατα διαδεδομένη. Η ανάπτυξη ενός ανθρώπινου δυναμικού με υψηλό εύρος γνώσεων, ευελιξίας, δεξιοτήτων και πρωτοβουλιών είναι το ζητούμενο. Απέναντι στη στενή ειδίκευση προβάλλει η ευρεία ειδίκευση, απέναντι στον διαχωρισμό σύλληψης και εκτέλεσης προβάλλει η συνοχή τους, απέναντι στην αποσπασματική εργασία προβάλλει η ποικιλία διαφορετικών έργων. Η ανταγωνιστική συμπεριφορά που στηριζόταν στη στρατηγική του ελέγχου της αγοράς μετατίθεται στην αξιοποίηση των αλλαγών και των καινοτομιών. Η παραγωγική διαδικασία έχει μετατραπεί από εντάσεως χειρωνακτικής εργασίας σε εντάσεως πνευματικής. Όλες αυτές οι ανακατατάξεις μας οδηγούν στην επανεξέταση και επανατοποθέτηση του σχολικού θεσμού όπως τον γνωρίσαμε ως προϊόν της βιομηχανικής επανάστασης.

4. Τα παραπάνω οδηγούν βήσιμα στην υπόθεση να απομαζικοποιηθεί η μη υποχρεωτική δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Στην επισκόπηση του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος του ΟΟΣΑ (Αθήνα 1996) σημειώνεται ότι "η Ελλάδα έχει ένα άριστο ιστορικό συγκράτησης των μαθητών. (...) Από τα 1.000 παιδιά που άρχισαν το Δημοτικό το 1985-86, τα 862 αναμένεται να τελειώσουν το Λύκειο το 1997. Για τα 1.000 που άρχισαν το 1975-76, ο αριθμός αυτών που τελείωσε το Λύκειο ήταν 673. (Και προέβλεπε ότι) από τα 1.000 παιδιά που αρχίζουν το Δημοτικό όχι λιγότερα από 923 φτάνουν στη Γ' τάξη του Λυκείου". Η συγκράτηση και η διεύρυνση αυτού του μαθητικού δυναμικού, που είναι κοινωνικά και μορφωτικά δίκαιη και αναγκαία, μπορεί να υπονομευτεί και φυσικά να ενισχυθεί η εγκατάλειψη του σχολείου, τη στιγμή που οι προσανατολισμοί είναι υπέρ της διεύρυνσης της υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Και σε κάθε περίπτωση το ζήτημα της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου και της σχολικής ζωής δεν αντιμετωπίζεται με αποκλεισμούς και επιλεκτικούς μηχανισμούς.

(Ο Αποστόλης Ανδρέου είναι ιστορικός της εκπαίδευσης στο Α.Π.Θ.)

Συναδέλφισσες συνάδελφοι

Ζούμε όλοι την τραγωδία του πολέμου στην Ν. Γιουγκοσλαβία και την αναταραχή στα Βαλκάνια, με τον όλεθρο που σκορπούν οι Αμερικανο-NATOϊκές δυνάμεις με στόχο να καταδείξουν στους λαούς, ποιος είναι το Αφεντικό!

Καταγγέλλουμε την υποκρισία των μεγάλων δυνάμεων. Αντιτασσόμαστε σθεναρά στην Νέα Τάξη που θέλει τους Αμερικάνους και το NATO στο ρόλο του παγκοσμίου χωροφύλακα .

Απαιτούμε την κατάργηση του NATO, την ενίσχυση του Ο.Η.Ε. και του Ο.Α.Σ.Ε., την επίλυση των διαφορών με ειρηνικά μέσα, στα πλαίσια ενός νέου συστήματος ασφάλειας και συνεργασίας.

Στην Γιουγκοσλαβία πρέπει να γίνει το «Βατερλώ» των Αμερικάνων και της ιμπεριαλιστικής τους λογικής. Στη Γιουγκοσλαβία πρέπει να αναβιώσει το όραμα για μία Ευρώπη ειρηνική, απαλλαγμένη από την Αμερικάνικη κηδεμονία.

Απόκρουση της κοινωνικής βαρβαρότητας.

Εκτός από την βαρβαρότητα του πολέμου υπάρχει και η κοινωνική βαρβαρότητα. Αυτή που στο όνομα του κοινού νομίσματος και της ΟΝΕ θυσιάζει στοιχειώδη δικαιώματα των εργαζομένων, οδηγεί στη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Το συνδικαλιστικό κίνημα είναι ανάγκη να αντιπαλέψει τις συνέπειες αλλά και την ουσία της νεοφιλελεύθερης εκδοχής για την ΟΝΕ που στηρίζεται στα συμφέροντα των πολυεθνικών και των τραπεζιτών. Να αντιπαρατεθεί στην σημερινή παγκόσμια αυθαιρεσία του κεφαλαίου. Να αγωνιστεί για μία εναλλακτική ευρωπαϊκή πορεία ευθυγραμμισμένη με τα συμφέροντα των εργαζομένων και των λαών με ανάπτυξη, ευημερία για όλους, αλληλέγγυα, δημοκρατική και οικολογική.

Αντιπαράθεση με το νεοφιλελευθερισμό.

Το συνδικαλιστικό κίνημα στη χώρα μας βρίσκεται αντιμέτωπο με μία κυβερνητική πολιτική νεοφιλελεύθερης έμπνευσης που ποδοπατά τα εργατικά δικαιώματα και δίνει συνεχή προνόμια στο μεγάλο κεφάλαιο, το οποίο περνά την περίοδο των «παχιών αγελάδων».

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με την ανοχή της Νέας Δημοκρατίας έχει πλήξει ανεπανόρθωτα το εισόδημα, τις εργασιακές σχέσεις, τα ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματά μας.

Το δημόσιο σχολείο εγκαταλείπεται όλο και περισσότερο στο όνομα της προσαρμογής του στις «ανάγκες της αγοράς».

Χρειάζεται επείγοντως νέα πορεία.

Η θέση μας χειροτερεύει, όμως:

- τα συνδικάτα μας -παρά τους αγώνες που έγιναν- αποδεικνύονται μέρα με την μέρα ότι είναι κάτω από το ύψος των περιστάσεων.

- Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. η Δ.Ο.Ε. και οι άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις βρίσκονται παγιδευμένες σε ένα τέλμα που τις έχει οδηγήσει ο κυβερνητικός συνδικαλισμός και η διασπαστική πολιτική της ΔΕΕ. Οι δυνάμεις αυτές έχουν βαριά ευθύνη για την κρίση του συνδικαλιστικού κινήματος. Είναι παράγοντες της κρίσης και δεν μπορούν να μετατραπούν σε παράγοντες υπέρβασης τους.

Να υπερβούμε την κρίση.

Σήμερα είναι ανάγκη περισσότερο από κάθε άλλη φορά να συσπειρωθούμε μέσα από τα συλλόγους μας σε μία νέα εκστρατεία για την ανάταση τους με στόχο:

- να συγκροτηθεί ένας σύγχρονος πολιτικός συνδικαλιστικός λόγος . αυτόνομος από κυβέρνηση, εργοδοσία και κόμματα.
- να διευρυνθεί η δημοκρατία και η συμμετοχή των εργαζομένων στις αποφάσεις για να χτυπηθεί η γραφειοκρατία και ο εκφυλισμός.
- να αντιμετωπιστούν αποφασιστικά οι συνέπειες της ΟΝΕ και να ηττηθούν οι νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις και ο συμβιβασμός σε αυτές.
- να διεκδικηθούν τα μεγάλα προβλήματα της εκπαίδευσης και των λειτουργιών της (αναβάθμιση του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος, κατάργηση του νόμου 2525/97, ριζοσπαστική φορολογική μεταρρύθμιση, ενίσχυση της Κοινωνικής ασφάλισης, σημαντική ενίσχυση του εισοδήματος μας, ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις & συμβάσεις στο δημόσιο).
- να δημιουργηθεί ένα ισχυρό διεκδικητικό κίνημα για μια εναλλακτική πορεία, για ένα κοινωνικό σύστημα χωρίς ανισότητες και εκμετάλλευση, σε Ελλάδα και Ευρώπη,

Μεγαλύτερη – ουσιαστικότερη συμμετοχή στους συλλόγους μας λιγότεροι κυβερνητικοί και κομματικοί συνδικαλιστές στις ηγεσίες τους.

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι

Οι συνελεύσεις των συλλόγων μας πρέπει να γίνουν αφετηρία για. ένα νέο ξεκίνημα.
ΠΑΡΤΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ της ανασυγκρότησης του συνδικαλιστικού κινήματος στα χέρια σας.

- Συσπειρωθείτε στην πάλη πάνω στα προβλήματα.
- Αποκρούστε τον κυβερνητικό συνδικαλισμό που επιθυμεί την υποταγή των συνδικάτων στις εκάστοτε κυβερνητικές επιδιώξεις και οδηγεί στην αδράνεια.
- Αγνοείτε παραταξιακές και διασπαστικές λογικές που επιχειρούν να αποδυναμώσουν τα συνδικάτα, να φθείρουν την ενότητα τους και να τα αποπλίσουν μπροστά στις κυβερνητικές επιθέσεις.
- Ενισχύστε τα ψηφοδέλτια της ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ και των άλλων Αυτόνομων Κινήσεων. Αλλάξτε τους συσχετισμούς.
- Μέσα από τα συνδικάτα επιδιώκουμε την αλλαγή του προσανατολισμού τους.

**να ενισχύσουμε το μαζί
να αποθαρρύνουμε το χώρια**

